

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 5 MAJ 1969 54. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

Højlund & Løgstrup

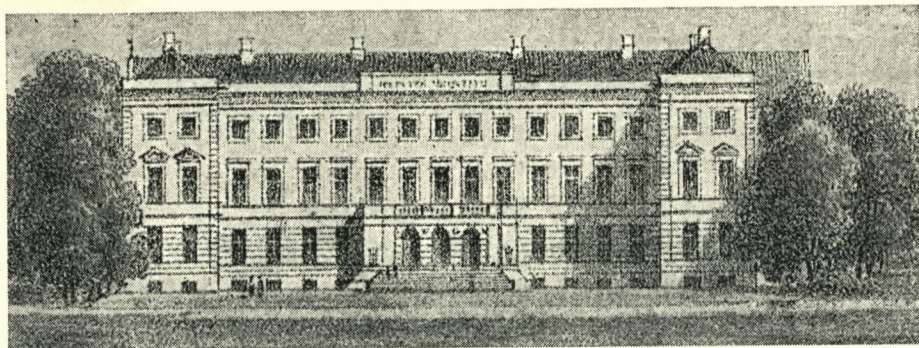
KONSULENTER FOR VIRKSOMHEDSLEDERE

Organisation - Markedsføring

Økonomi

HØJE GLADSAXE TORV 2, 2860 SØBORG

TELEFON (01) 69 36 83

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

MAJ

54. ÅRGANG

NUMMER 5

Carl Bagger i fuld belysning

Eyvind Rafn. (April 1969)

Carl Bagger-Kenderen, Redaktør Eyvind Rafn, som i 1957 og 1958 her i Bladet offentliggjorde ikke før kendte Oplysninger om Digteren, meddeler i det følgende atter nyt om den kendte Soraner og viser, hvilket Svælg der i gamle Dage var mellem Samfundsklasserne.

Det er kun et ringe Antal danske Digttere, som har fået en så stor Start og en så smertefuld Slutning beskåret som Carl Bagger, der fødtes udenfor Ægteskab i 1807 i København den 11. Maj på Fødselsstiftelsen som Søn af en 21 År gammel, meget smuk Cigarhandler-ske Jomfru Margrethe Poulsen fra Norge. Frøkenen havde sit Barn hos sig i det Årstid, hun levede efter dets Fødsel, da hun sov hen kun 22 År gammel og efter at have passet sin lille Dreng udad-

leligt i den korte Tid, de to fik sammen. Digterens Far var en kendt, ganske anset yngre Jurist, Justitiarius i Politiretten P. C. Bagger. Denne døde 1810 i Maj, som hans Ønske om, at den lille Dreng blev legitimeret som værende ægtefødt, virkeliggjordes en Måned efter, at Carl Bagger havde mistet også sin Far.

Det er kun et meget ringe Antal danske Digttere, hvis hele Liv, Færden og Digtning er blevet så grundigt belyst gennem Årene som just Carl Bagger. Allerede i 1921 beskæftigede Soranerbladet sig med ham i en kort Afhandling med Titelen »To misfornøjede Soranere«, skrevet af Soranerbladets nuværende Redaktør, 1927 behandlede Bladets daværende redaktør, H. G. Olrik, i to værdifulde artikler Digterens Sorø-

tid, og takket være den Omstændighed, at Professor i Litteraturhistorie ved Københavns Universitet, Dr. phil. F. J. Billeskov Jansen, i 1966 gav stud. mag. Jens Peter Keld, København, som Emne til den store skriftlige Opgave til Embedsexamen »En karakterisk af Carl Baggers forfatterskab«, kan det roligt skønnes, at med Hr. Kelds Løsning af Opgaven er Bagger en af de danske Skribenter, hvis Virke der vides mest om. Som faderløs blev Jens Peter Keld Student i 1961 fra Svendborg Statsgymnasium (Mathematiker) og mener at være færdig med Embedsexamen om et Års tid med Dansk og Folkeminder som sine Områder. Nylig fik han en stor Karakter for sit Arbejde om Carl Bagger, hvorefter Manuskriptet, der består af ialt 296 tæt maskinskrevne Foliosider med tilhørende Litteraturliste omfattende fire Sider, alt fordelt i tre Bind, i disse Dage er skænket af Berlingske Tidende til Bibliotheket på Dansk Pressemuseum & Arkiv i Århus.

Jens Peter Keld kan have Ret i sin Påpegning af, at det »er en rystende oplevelse at læse« det eneste Brev, som eksisterer fra Margrethe Poulsens Hånd. Det er stilet til Carl Baggers Far og – fortsætter Jens Peter Keld: »Svælget mellem de to, justitsraaden og den norskfødte »Tobakshandlerjomfru« fremstår med al tydelighed:
Bedste Velgører

Modtag her min enderligste Taksigelse for det tilsente brev med fod Posten og tilligge det andet med dj tilsente 10 daler. Det gorde mig Ont at modtage samme da dj havde saa vel-forsynnet mig med Pænge I forvejen; deres kiære skrjvelse har Glædet mig

saa meget tiden er mig saa usiggelig lang og jeg har saae Ont men det gaaer Over igen ieg vilde ønske at naar dj Modtager dette dj da ogsaae motte modtag et Brev fra (her er et Navn blevet overstreget) ellers er det ikke forbj med mig for før skrjver han ikke skulde ieg ikke være kommet ud Paae Hospitalet, beder ieg Dem ikke blive Vred Paa mig det seer langt tid ud for mig at kunde nyde den Glæde at see dem ieg længes usiggelig efter dem den kone som ieg sagde dem skulde have sit baren hendes eget er død

den 4 Mai 1807

Deres hengivne«

(Navnet bortklippet)

Dette Brev, som altså er skrevet en Uge før Brevskriversken satte den senere Digter i Verden, er den haandgribelige Baggrund for Carl Baggers senere Billeder af Forældrene sammen med et eneste andet Dokument, som består i en udførlig Fortegnelse over Faderens Bogsamling, »en Fortegnelse«, skriver Jøns Peter Keld »hvor alt er indicier på at faderen har været stærkt engageret i litterær henseende; og selv udstyret med kunstnerisk talent.«

»Faderens bogsamling indeholdt« skriver stud. mag. Keld i sin Afhandling og fortsætter »udover bøger, der var anskaffet dels fagligt dels tjenstligt, hovedværker indenfor engelsk, fransk og tysk litteratur og et temmelig righoldigt udvalg af den danske – også af den dengang moderne digtning: den spæde danske romantik. – Desuden lærebøger i italiensk og en stor samling musikallier«. – Dokumenterne ligger ulasteligt velbeva-

rede på Landsarkivet i København i Dokumentsamlingen over Faderens Dødsbo. Mens Carl Bagger utvivlsomt har haft tidligt Kendskab til Faderens Læsning, hvad har han så selv kastet sig over? Hans Læsning i Sorøtiden kan kortlægges klart, idet Akademiets Bibliotheks Udlånsprotokol findes fra Tiden 1823-27. Af udenlandsk Literatur, skriver Keld, lånte Carl Bagger:

»Goethe - Bagger lånte i 1824, 17 År gl. og læste i bindene med Goethes Lyrik, samt Gøtz v. Berlichingen, Egmont, Clavigo, - bindet med: Iphigenie auf Tauris, Torquato Tasso, bindet m. Hermann und Dorothea og Reineke Fuchs og endelig bindene m. Goethes Roman Benvenuto Cellini. To År senere låner han i sommeren og efteråret nogle af de bind han havde lånt og nylåner Wilhelm Meisters Lehrjahre foruden Die Mitschuldigen, Mahomet, etc. og Theaterreden. På dette tidspunkt af hans læsning, har Jens Peter Keld nu påvist, at indtryk af læsningen begynder at manifestere sig i Baggers poetiske former. Han var da 19 År. Men Walther Scott har haft betydelig større betydning for Baggers digtning. Han har lånt og læst Guy Mannerling, Waverley, Rob Roy, m. fl. Af Cooper læste Bagger Den sidste Mohikaner i 1826. Byron har han også læst foruden fransk og italiensk literatur. De antikke forfattere har ikke interesseret Bagger synderligt, udover Horats, Odysseen og Platon. Læsningen af filosofiske Værker begyndte i Marts 1827 med Fichtes »Bestimmung der Menschen«, hvorefter følger hjemlån af H. C. Ørsted, J. E. Berger, Spinoza, Hegel, Kant, Schleiermacher, Schelling og Steffens«.

Betydningen af, at Jens Peter Keld har kunnet danne sig et så sikkert Indtryk af Carl Baggers Digtning, hviler bl. a. på dette hans Kendskab til Baggers Læsning. Det har haft tilfølgende, at stud. mag. Keld i sin Afhandling vender sig skarpt på et Punkt mod H. G. Olrik, nemlig det, hvor Olrik hævder, at Baggers Skolekammerat Frederik Petit i sin Bog »Digte fra Rustiden« har medtaget under sit Navn flere Digte, som er skrevet af Bagger! Det står i Olriks ansete Bog: C. Baggers Basnæsdigte. »Og« skriver Keld: »Topsøe-Jensen kører videre i Olriks spor og noterer frejdigt, at flere af digtene skyldes Bagger.« (H. C. Andersens Levnedsbog. 1962. p. 275). »De øvrige digte, som Olrik mener, er Baggers, vil alle kunne forblive Petits egen digtning« konkluderer Keld som sit Syn på dette ofte fremhævede, at Petit har lånt rigeligt, for ikke at sige groft, af Baggers Digte. Også på et andet Punkt »maner« Keld »H. G. Olriks gisninger i jorden« om Forholdet mellem Carl Bagger og Frederik Petit, ligesom Keld heller ikke er uden Kritik af, hvad Rektor Oskar Schlichtkrull har offentliggjort om Carl Bagger.

At stud. mag. Keld har indlagt sig Fortjeneste ved at udarbejde en så fylldig Afhandling om Digteren, så der nu efter alle Solemærker at dømme ikke kan skrives mere nyt om dette Forfatterskab, fremgår af Berlingske Tidendes hæderfulde Placering af den. Nu skal der ske det, at helt ukendte Kilder begynder at risle, før mere kan offentliggøres. Og dog har Hr. Keld trods al tidligere Forsken i Carl Baggers Efterladenskaber alligevel evnet at runde sin Afhandling af med et hidtil glemte og

overset typisk Carl Bagger-Digt. Det er skrevet til et Nytårsselskab Året efter, at Bagger var blevet Student med 1. Karakter fra Sorø Akademi. Nytårsfestens Giver var Grosserereren Fru A. C. Fiedler, som boede Nytorv 87 i København, og i Qvæsthusgade Nr. 40 havde hendes Søn Grosserer W. E. Fiedler til huse. Det var Mennesker, Bagger kendte fra sine Soranerammerater, Brødrene Frederik og Valdemar Fiedler og disses brillante Søster Thora, der senere blev hans Hustru, alle tre Børn af Godsejer Fr. Chr. Fiedler, Basnæs ved Skelskør. – Digteren har selv betitlet sit Poem, der findes på Universitetsbibliotheket i en hengemt Kasse, mærket M-Kapsel 90700:

Selskabssang
den første Januar 1829
Afsjungen
paa
et Bal hos frue Fiedler
i Kjøbenhavn

Mel.: Vi Sømænd gjør ei mange Ord

Og nu den larmende Musik
For Tiden er tilende,
Da vilde vi vort glade Blik
Til Festens Giver vende.
Vi seer, at Gjæstfrihed paa Jord
Er ei begravet vorden;
For døde den, da blev vort Nord
Vist ikke Kirkegaarden.

Selv døde den i Fædreland
I enkelte Provindser,
I Axelstad den vist holdt Stand,
Ved Juler som ved Pindser.
Og selv blev Verdens Genius
Bandlyst i nogle Gader,
Da kende vi paa Torv et Huus,
Som Guden ei forlader.

Skjøndt Nogle her iblandt os var
Halvfremmed for hinanden,
Fortrolighed og Glæde klar
Dog lyser os paa Panden.
Og saa det blir, naar Moderen
Ei blot er Sønnens Moder,
Og Sønnen ei blot Søn igjen,
Men alle Gæsters Broder.

Thi vil vi i det nye Aar
Paa denne Aften tænke,
Hvergang os Fredens Budskab naaer,
Og Gud os Fred vil skjænke:
I Aar, vi aned, Sorgen ei
Ret strængt det vilde mene,
Da Nytaarsdag var glad som Mai,
skjøndt Sneen laae paa Stene.

Saa denne Dag, skjøndt uden Sol,
Midt i den danske Kulde,
Dog bliver os et smukt Symbol,
Et Fremtidshaab tilfulde.
Den gav os noget indre Godt,
Som Tiden ei henblæser,
En lys Erindring – ikke blot
De nyeste Francaiser,

Carl Bagger

Takket være en Arv efter Faderen levede Carl Bagger en uafhængig ung Mands sorgløse Studenterliv nogle År i København. Da Pengene var brugt, kom den hårde Tid, som han mindedes med Ordene »og jeg som havde saa riig en Vaar«. Han revancherede sig dog stærkt ved at virke fra 1836 som Redaktør af »Fyens Stiftstidende«, men allerede i 1846 sov han ind af Brystsyege, kun 39 År gammel, nogle Døgn efter at hans eneste Barn, en lovende Landbrugselev, var brudt sammen ved at forløfte sig på en Sæk Korn og kort efter udånde.

Det er en Realitet, at Carl Baggers Mor døde af Nervefeber, mens Faderens Dødsårsag er en uløst Gåde. Man veed, at han gik pludselig bort! Derudover tier alle Kilder. . .

Soranerfrokosten

Torsdag d. 1. maj 1969

I James Singletons (alias Carl Ewald) »Glæde over Danmark« siger den gamle herre, idet han gør en konservativ håndbevægelse ud mod landskabet: »Langsomt glider iltoget frem mellem marker og skove. Vi får tid til at beundrede den herlige natur.«

På samme måde og af samme grund styrede Warrer sin auto ad Danmarks riviera (undskyld dette forslidte og banale udtryk – men jeg synes, jeg bør anvende det for en gangs skyld) – autoen rummede E. Kindt med frue, føreren samt den vel emballerede.

Ankommen til hovedstaden styrede W. mod havnen for at forevise os et kaj-anlæg, der var skudt op i løbet af kun to år på et område, der indtil da havde henligget som brakjord – anlægget var imponerende, kort sagt: O kay!

I god tid nåede vi Absalons gamle bopæl, Lille Kongensgade, og kom tids nok til at se et lidet détachement af garden passere (sikkert beregnet for tronfølgerparret).

På »Grand« var tilstrømningen af soranere foreløbig kun ringe. Bjørning tronede i ensom majestæt, med et smørret smil nydende en øl, ellers var »Folkemængden, på mig nær, ubetydelig«, som skoleholderen siger i Oehenschlägers »Freias Alter«.

Efterhånden blev vi dog 25 og marcherede op til bordet, der var meget spartansk udstyret uden Phønixflag eller blomster, hvad Degn senere påtalte, der var i det hele sparet, idet man kun havde afset en tjener til de 25, hvad der sinkede ekspeditionen kendeligt. Et lys-

punkt: Nedsættelsen af restaurations-skatten reducerede udgiften med et par kr., ikke meget; men lidt betyder også noget; jævnfør historien om ham, der havde slået en gammel kone ihjel. »Hvorfor gjorde De det?« spurgte dommeren, »hun havde jo kun halvanden krone på sig«. »Jo, halvanden krone her, og halvanden krone der – det tæller altså sammen«, svarede forbryderen.

Med spænding afventede vi vor nye formand, hrs. *Jonas Bruuns* jomfrutale: Vi har den skik at begynde med et hurra for skolen; men først vil jeg meget beklage, at Kann ikke var til at formå til at fortsætte som formand – vi siger ham tak i vore tanker. – I Sorø er det nu overskæringens tid; da kom vi i forbindelse med Sorø's natur – Sønderskovens frodige skovbund. Senere blomstrede syrenerne, dem havde vi mindre fornøjelse af, det var nemlig i eksamenstiden – men for denne naturforbindelse gennem vor skole takker vi: Skolen leve.

Hebo – heldigvis her. – Hauch – herlig.

Præsentationen med årgange fra 1901 til 1968 fik et særligt indslag, idet Erting fra Helsingør (r. '17) præsenterede sig som »brødrene Erting;« i fuld overensstemmelse med hans i sandhed Rubenske kontur.

Niels Bonnesen hilste vor nye formand hjertelig velkommen; det er ikke noget let job at efterfølge Kann, men Jonas Bruun har de bedste forudsætninger for at lede Samfundet og vil nok formå at gøre det hyggeligt for os. *Bjørning* sluttede sig som alderspræsident til Bonnesens velkomst – jeg har en vis evne til at se folk an, og jeg ved, at Jonas Bruun vil blive en god formand.

Jeg er fra Odsherred (muligvis har Erik Bøgh haft ham i tanke, da han skrev vaudevillen »Geniet fra Odsherred«. Red.) – som børn legede vi med Solvogner fra Trundholm uden at ane dens betydning.

Jeg er gammel – der er forskellige måder at blive gammel på, eller sna-

rere at undgå det; det sker, hvis man stadig holder sig i kontakt med andre mennesker eller har interesser. – Tilbage til formanden; et leve for Jonas Bruun. *Manfred W. Hammerich* bragte en frisk forårshilsen fra Sorø. Ved konfirmationen den 20. april blev Ingemanns og Bays kantate sunget fra orglet. Man har samlet og ophængt ved orgelet billeder af organister fra 1822 og fremefter.

Jonas Bruun: Frokosten i juni udskydes til den 12, da den femte juni – grundlovsdagen – er mindre egnet.

Tak for de venlige ord; de kommer bl. a. fra mennesker, der har gået i skole med min far, og jeg trænger til dem. Kann var som formand en nyskabelse; før var formændene ærværdige gamle, hvorfor det kunne knibe med initiativet. Det havde han, han satte ind på bestemte punkter og gennemførte dem. Bare jeg ikke ødelægger det for ham. Jeg forstår, at Kann af taktfølelse ikke er til stede i dag. Vi har tænkt os i slutningen af juni at foranstalte en skovtur til Sorø; vi har før besøgt egnens skove og historiske minder (Terløsegård, kirker med kalkmalerier), denne gang vil vi se på Sorøs gamle huse – og vi trænger til at kende deres historie, ikke mindst, da noget vil blive revet ned.

Schjærff: Jeg synes, at vor nye formand har været altfor beskeden; hans ord og hele optræden tyder på, at han er den rette mand. Det er som med arkitekteleven, hvorom hans lærer erklærede: Han tegner godt!

Ganske vist er Bjørning gammel, men jeg havde dog ikke troet, at han var samtidig med Trundholmvoغن (anno 1000 f. Kr.).

Som I ser, har jeg udstyret mig med Soranerslipset – og med det nye emblem – begge bærende de soranske oldenborgske farver. Jeg bliver en hel oldenborre! (Undskyld).

En lille flok af dem, der mest husker Kristoffer af *Bayerns* tid, drøftede bag efter gl. minder.

Kom atter, og husk det ændrede tidspunkt, *torsdag den 12. juni kl. 12,15.*

P. Sch. (senex loquax)

En Tak til Kann

Aage Kann Rasmussen havde forud for generalforsamlingen i år meddelt, at han ønskede at træde tilbage som formand. Han havde nu varetaget dette hverv i 6 år, og han fandt det rigtigt, at en ny trådte til. For Soransk Samfunds skyld måtte enhver beklage Aage Kann Rasmussens beslutning, og på generalforsamlingen blev der fra mange sider gjort forsøg på at få ham til at veksle standpunkt, men forgæves.

Ved sammenkomsten efter generalforsamlingen blev Aage Kann Rasmussen med fuld ret hyldet og takket som vel næsten ingen formand før ham. Det er da ikke mere end ret og rimeligt, at der i forbindelse med hans afgang her i Soranerbladet bringes ham en varm tak for, hvad han i de 6 over al måde travle år har givet Soransk Samfund af energi, fantasi og – nå ja, kærlighed. For det er jo sagen; han blev den helt sjældne formand, dels fordi han gjorde arbejdet så ypperligt og dels og navnlig, fordi han holdt og holder af Sorø.

clam.

Soransk Samfunds generalforsamling

Den 28. april 1969.

For anden gang havde man valgt Hotel 3 Falkes komfortable selskabslokaler til afholdelse af Samfundets generalfor-

samling. Tre Falke – det smager altid af fugl – men Fønixsfugl er det ikke.

Ca. 50 medlemmer havde reageret overfor opfordringen, og efter et vel rigeligt akademisk kvarter kunne man begynde.

Formand *Kanns* velkomst gjaldt som vanlig dels os menige lemmer, dels æresmedlem H. Krog-Meyer og den Sorørektor Arne Østergaard.

Det er i år 107 år siden Soransk Samfunds grundlæggelse. I første halvdel af dette tidsrum udgav Samfundet Soransk Tidsskrift I–VI, 1870–1912, og i de sidste 53 år Soranerbladet. Dette viser en vældig livskraft, som har sin rod og baggrund i skolen og dens traditioner. Skolen leve!

Manden med leen har også i det forløbne år gjort sin høst blandt vore kammerater; vi har nok ikke fået alle med – men vi mindes og omtaler dem, vi har navnene på, alle har de været fælles om påvirkningen fra skoleårene.

Tænk, landsretssagfører Erik Severinsen, vor faste dirigent, var forhindret i at være til stede – og alligevel gik generalforsamlingen sin gang.

Til dirigent foresloges *H. Krog-Meyer*, og det skal straks siges, at han udførte sit hverv upåklageligt og ofte med klarhed og lune – trods det, at han egentlig skulle være helt neutral – tog del i debatten. Krog-Meyer takkede selvfølgelig for valget, konstaterede lige så selvfølgelig generalforsamlingens lovlige indvarsling og overlod derefter ordet til:

Kann, der effektuerede dagsordenens punkt 1: Beretning for 1968. Udadtil har det været et roligt år, men indadtil præget af meget arbejde, bl. a. på *Soranerbiografierne*, af hvis seks dele 1. del nok

udkommer om et par uger; inden næste generalforsamling skal værket være afsluttet. Et stort og ofte besværligt foretagende, da nogle soranere så at sige ikke er til at vride oplysninger af.

Af mere markante *begivenheder* kan nævnes: 29. maj 1968 havde Kunstmuseet i Sorø 25 års jubilæum. Her hyltede man dettes kunst- og museumskyndige leder, dr. phil. V. Thorlacius-Ussing, uden hvis kyndige og store arbejde man næppe havde fået en så kvalitetspræget institution; 21. juni 1968 var Samfundets bestyrelse repræsenteret ved skolens translokation (formanden uddelte boggaver); 12. oktober 1968 afholdtes Soransk Samfunds årsfest i Sorø – som altid en succes og overtegnet med deltagere; 5. november afsløredes i Sorø det 19. navn på mindetavlen over gl. soranere, der gav deres liv for deres land under besættelsen 1940–45; 7. november 1968 ved Soranerfrokosten talte man pænt til Soranerbladets redaktør, der i 20 år havde ledet bladet. Holbergs fødselsdag er fejret i Odense og Aarhus; der har flere steder været batøkkampe; 29. januar 1969 opstilledes på skolen et 200 år gammelt standur, hvis istandsættelse Samfundet har bekostet; det er skænket skolen af frøken Grølsted.

Tolv vellykkede *frokostmøder* med stor kammeratlig udfoldelse har fundet sted.

Medlemstallet er stadig *stigende* (i øjeblikket er der 1702) – dette giver sig udslag i kontingentindtægterne, der 1963 beløb sig til 26,500 kr., 1968 nåede 35.700 kr. og næste år vil blive endnu større.

Soranerbladet er 1968 udkommet med 150 sider mod 162 i 1967 – reduktionen skyldes redaktørens sygdom, men

han holdt trods denne hele tiden tråde-
ne i sin hånd.

Samfundets økonomi er i orden. Vi har arvet et legat på ca. 100.000 kr. fra gymnasielærer Erik Michelsen (s '08) og hustru; heraf agtes $\frac{1}{3}$ anvendt til Soranerbiografierne, mens $\frac{2}{3}$ overføres til 100 års jubilæumslegatet. I formue er opsparet ca. 40.000 kr.

Formanden sluttede med en tak til de medlemmer, der på forskellig vis har interesseret sig for Samfundet, (økonomisk, ved deltagelse i sammenkomster, ved at skrive i bladet) og med en personlig tak til alle.

Beretningen godkendtes uden diskussion.

»Det andet punkt, De det husker vel:« Aflæggelse af regnskab for 1968 samt budgetforslag for 1969 redegjorde kassereren *S. Kamman* for. Alt kan ses i Soranerbladets martsnummer, så der var ikke grund til at gå i detaljer. Indtægterne beløb sig til 37.000 kr., og året endte med et lille overskud på knap 1000 kr. Den største udgift var 14.000 kr. til Soranerbladet. Angående Samfundets status: Man havde en bankkonto på 31.000 kr.

Budgettet for 1968 balancerede med 35.000 kr. – 1969 regnede man med et kontingentbeløb på 39.000 kr. og de samlede indtægter ville blive 42.000 kr. med et budgetteret overskud på 1200 kr.

Kann oplyste, at der til trykningen af Soranerbiografierne ville medgå 125.000 kr., der var allerede forudbestillinger til 75.000 kr., så man så fortrøstningsfuldt på udgivelsen.

Regnskab og budget godkendtes.

Punkt 3: Regnskaber for 1968 for Soranerbladet og Soranerbladets Fond af-

viklede af *N. E. Løgstrup*. Man havde haft mindre annonceindtægt, da man havde måttet udsende et par dobbelt-numre – trykudgifterne var steget, men det skyldtes den forøgede medlemstilgang. Også her godkendelse.

Punkt 4: Regnskaber for 1968 for Fonds og Legater forelagdes af *Svend Clausen*; det var vanskeligt at få udlånte penge hjem igen. To nye regnskaber var med denne gang: Soransk Samfunds 100 års jubilæumslegat og digteren, cand. jur. Aage Krarup Linds legat, omfattende henholdsvis 52.000 og 167.000 kr. Jubilæumslegatet forøges gennem bidrag fra Erik Michelsens og hustrus legat med ca. 65.000 kr., og da formålsparagraffen er meget vid, er det muligt at støtte soranere, hvis forældre på gr. af forholdsvis store indtægter ellers er udelukkede fra hjælp. *Krog-Meyer* steg ned fra sit ophøjede dirigentsæde for at udtale en tak for, med hvor ringe omkostninger disse legater bestyredes. Et stort arbejde (med løn i sig selv). Alt godkendtes.

Nr. 5. De 200 raske gamle soraneres stipendium. Regnskabet skal blot forelægges, uden at der går ind på det regnskabsmæssige. Det ledes af Severinsen, men da han som før bemærket, ikke var til stede, forklarede *Kann*, at man som følge heraf ikke kunne forelægge det – desuden var regnskabet endnu ikke færdigt. (En vægtig grund til ikke at beskæftige sig med det. *Red.*)

Afdeling 6: Valg af medlemmer til bestyrelsen. Alle de afgående: Bjørnstad, Brøndsted, Kamman, Kann Rasmussen, Løgstrup og Marquard var villige til genvalg, undtagen *Kann Rasmussen*. (Her fristes red. til at citere Oehlensch-

läger, dog uden brod mod de genvalgte: »Tallet er fuldt, kun Hovedmanden mangler« – en god cigar udloves ved næste frokost til den, der kan sige, hvor hos Oehlschläger man finder disse ord). Som nyt medlem foreslår bestyrelsen hrs. Jonas Bruun.

Kann oplæste et telegram fra Sander Jankelow (alias Jari) (s. '22), hvor man opfordredes til at tvinge Kann til frivilligt, som O. B. i gamle dage udtrykte det, at lade sig genvælge.

Kann fortsatte: Seks år som formand er en temmelig lang tid; andre opgaver, som har måttet forsømmes, kræver nu løsning. Soransk Samfund står sig ved engang imellem at skifte formand, nyt initiativ er tiltalende. Det nye vil Jonas Bruun bringe; Samfundet skal holdes levende, ikke stagnere.

Min bedste tak for seks pragtfulde år; på menneskeligt plan har de bragt mig store oplevelser og givet mig mere end 30 år i store virksomheder.

Svend Clausen: Aldrig nogen sinde er der sket så meget i Sor. Samf. som i de forløbne seks år. Aldrig har en formand puklet så meget; arbejdet for Samfundet er blevet til større og større begejstring, ja til kærlighed. Derfor en stor tak fra bestyrelsen og en personlig tak fra mig selv.

Arne Østergaard: Skolen har i disse mange år mærket loyalitet og aktivitet – til stor glæde for lærere og elever – alt har du været med til – også jeg takker for samarbejdet – og du har bevirket, at flere lærere er blevet medlemmer af Samfundet. *Krog-Meyer* overtrådte på ny sin dirigent-beføjelse med at bringe en tak fra et menigt med-

lem og med ruelse erkende, hvor uhyre lidt han ydede i sin formandstid.

Punkt 7: *E. Lüders-Thomsen* ville gerne lade sig genvælge som revisor. Kæmpeakklimation.

Sidste punkt: Eventuelt. Som medlem af bestyrelsen for Kunstmuseet i Sorø i stedet for afdøde N. V. Boeg foreslages Svend Clausen – man jublede.

Og til slut: Bestyrelsen har enstemmig vedtaget at foreslå generalforsamlingen at udnævne redaktøren Poul Schjærff til æresmedlem af Soransk Samfund. Dette forslag vandt bifald og udløste velmente takkeord fra medlemmet: Visse betænkeligheder ved tanken om, at man måske vil synes, at der gøres for megen »stads« af vedkommende – men jeg dybt taknemmelig for denne ære. Min tiltrædelse som red. 1948 ledsagedes af et par noget problematiske lykønskninger; en ønskede mig til lykke ved i et brev at udtale som sin faste overbevisning, at min redaktion ville vække misfornøjelse hos mange – en soraners hustru mente, at hendes mand ville være blevet opfordret til at redigere, hvis han ikke havde været så travlt optaget; hun sluttede med: men vi, dine venner (!) ønsker dig held og lykke. (Her må jeg indskyde en passus, som jeg i min befippelse ikke nåede frem med selve aftenen. Jeg føler mig som Frederik VII, der foran Christiansborg slår ud med hånden og bevæget siger: »Tak, børn, tak« – medens hesten på statuen løfter det venstre forben med en bevægelse, som om den skraber efter et lommelørklæde).

Nå, jeg tog altså fat og konstaterer, at Samfundets medlemmer har fundet sig i at modtage 236 numre under min re-

Udflugt til Sorø

Soransk Samfund arrangerer for sine medlemmer *torsdag den 26. juni 1969* en udflugt til Sorø med byvandring og gennemgang af akademiets gamle huse m. v. (Kvarteret omkring Torvet og Søgade).

For deltagere, som ikke er i egen eller anden deltagers bil, kan oplyses, at der afgår tog fra Københavns hovedbanegård kl. 8.20 med ankomst til Sorø kl. 9.17.

Alle deltagere, på hvilken måde de så end er kommet til Sorø, bedes møde på Store Plads kl. 10.00 præcis. Byvandringen vil så begynde under ledelse af lektor Balslev og magister Kai Hørby.

Ca. kl. 12.00 befordres deltagerne, som hjemmefra bedes medtage frokostpakke, til et sted i Sønderskoven, hvor der findes drikkevarer, og hvor en venlig gl. soraner giver os husrum til at vi kan spise frokost.

Efter frokost køres deltagerne tilbage til Sorø, hvor der forhåbentlig bliver mulighed for et besøg i kirken. Særlige sagkyndige vil der specielt berette om kongegravmælerne. Når denne omvisning er forbi, er resten af eftermiddagen til deltagernes fri rådighed.

Kl. 18.00 mødes deltagerne på Postgaarden, hvor der serveres 1 stk. med fiskefilet og remoulade, Bøf Stroganoff samt 1 øl og kaffe for kr. 25,- pro persona alt incl. Beløbet opkræves af betjeningen.

Der afgår tog fra Sorø til København kl. 20.54 med ankomst til København kl. 21.48.

Medlemmer, der har lyst til at deltage i denne interessante tur, vil kunne lette arbejdet for arrangørerne ved *senest den 23. juni 1969* at give *meddelelse om deltagelse* enten skriftligt til Soransk Samfunds bestyrelse, c/o sagførerkontoret, Bredgade 38, 1260 København K., eller telefonisk mellem kl. 15.00 og kl. 16.30 til (01) 15 00 11 (spørg efter sekretær frøken Rasmussen).

Bestyrelsen.

daktion (rørende udholdenhed), og jeg mener da også, at bladets udsendelse – for at bruge det clichéagtige udtryk har bidraget til at befæste sammenholdet mellem kammeraterne og med skolen. Jeg takker alle dem, og det er mange, hos hvem jeg har mødt venlighed, ikke mindst Kann, der på en tiltalende og inciterende måde har grebet ind i dogmet om redaktørens suverænitæt ved sin glødende interesse for bladet, og jeg skal, som det hedder i meddelelser om forretningsoverdragelser, beflitte mig på at tilfredsstille såvel gamle som nye kunder. Et leve for Soransk Samfunds fortsatte trivsel.

Kindt havde gennem et langt medlemsskab oplevet en masse formænd; vi har været ualmindelig glade ved Kann, *allesammen*. Vi har mærket hans interesse, hans energi, hans fortrinlige ledelse, ikke mindst af frokostmøderne – derfor atter en tak fra de menige medlemmer.

Krog-Meyer hævdede nu generalfor-samlingen med tak for overbærenhed.

Så kom fra kl. ca. 21.05 den materielle rekreation omkring nogle lækre snitter, hvor der var sparet betydeligt på brødet (opdagede jeg ved hjælp af en medbragt lup), men ødslet med pålægget. Mange havde ordet både for på ny at takke Kann på det kraftigste og udtale forventninger til den nye formand, der ved sine slagfærdige bemærkninger allerede har vist, at han kommer, ser og sejrer.

Poul Schjærff.

Fru Borchs Ø

Med megen fornøjelse har jeg har læst statsskovrider Poul Lorenzens indlæg i Soranerbladet for marts d. å. – ikke mindst citatet fra rektor Hoffs afhand-

ling Sorana med omtalen af »Fru Borchs Ø« – og i anledning af spørgsmålet, om andre har hørt denne betegnelse, kan jeg fortælle følgende:

Et par år før jeg i 1930 blev optaget på Sorø Akademi, besøgte jeg skolen sammen med min far, og vi fik blandt andet også foretræde for rektor Raaschou-Nielsen, med hvem min far havde en samtale, medens jeg sad stiv af betagelse og så på den store mand, der iøvrigt var lige så venlig ved den lejlighed som altid senere, når jeg havde fornøjelsen at tale med ham (selv da han engang i 3. mellem idømte mig stuearrest for »æbleskovs«).

Under samtalen spurgte min far, om rektor vidste, hvor vores forfader (min tip-tip-oldefar) professor Caspar Abraham Borch (1746–1805) lå begravet, hvortil rektor – der jo selv var gammel Soraner og interesserede sig meget for skolens historie – svarede, at han mente, han lå et eller andet sted under gulvet i kirken, men at stenen vistnok var udvisket eller forsvundet, og han spurgte i den forbindelse min far, om han vidste, at den ø, der nu kaldes Inge-manns ø, tidligere havde heddet »Fru Borchs Ø« efter professorens enke.

Jeg husker ikke mere fra samtalen, men historien satte sig meget fast i mit sind, og da min slægt, efter hvad jeg vidste, ikke havde indskrevet sig varigt på anden måde i Danmarkshistorien (bortset fra at nævnte professors datter, Charite blev gift med Frederik Paludan-Müller), var det vel naturligt, at jeg navnlig i begyndelsen af min tid på Sorø gjorde, hvad jeg kunne, for at udsprede kendskabet til historien. Der er derfor et ikke ubetydeligt antal gamle Soranere fra tiden 1930–1937, der har hørt om »Fru Borchs Ø«.

Jeg kan tilføje, at historien også er kolporteret videre i næste generation, idet min ældste datter, der gik i klasse med en ætling af slægten Ingemann, fik lejlighed til en gang at hævde sig over for denne ved i en dansktime, hvor In-

gemanns ophold i Sorø, og dermed også hans ø, blev nævnt, med stolthed at fortælle, at den oprindelig havde båret hendes tip-tip-tip-oldemors navn.

Den omtalte fru Borch var iøvrigt født Anna Margrethe Rosenstand-Goiske, så den generalauditør Rosenstand-Goiske, som nævnes i rektor Hoff's afhandling som forpagter af øen, har formentlig været hendes fader, broder eller anden slægtning, som så har overladt hende brugen af øen.

Hvad angår forbindelsen med Fr. Paludan-Müller oplyser Store Nordiske Konversationsleksikon, at han blev gift i 1833 med sin »kusine« (rettere »tante«), den ni år ældre Charite Borch.« Hvorledes det nærmere har forholdt sig med dette familieskab, ved jeg ikke, men Paludan-Müllers ældre broder (den senere historiker) der var født i professor Borchs dødsår 1805, bar navnet Caspar ligesom denne, hvilket måske kan tyde på en forbindelse mellem familierne.

Professor Hans Brix skrev i juni 1941 en artikel i »Berlingske Søndags Tillæg« om Frederik Paludan-Müllers jævnlige besøg i professorinde Borchs hjem, hvor han efter tur forelskede sig i to af de kønne døtre (der var 5 ialt), men som sagt endte med at gifte sig med Charite, der bestemt ikke var køn, men til gengæld synes at have haft de indre kvaliteter i orden (ligesom Alma i »Adam Homo«, der skal være »tegnet i Charites billede«).

Med hensyn til selve den ø, som sagen drejer sig om, må jeg med skam bekende, at jeg aldrig har sat mine ben på den, hvilket ikke skyldtes manglende lyst i drengene, men var forårsaget ved tilstedeværelsen af et frygtindgydende svanepar, som åbenbart havde overtaget rettighederne over øen efter Ingemann, og ganske klart tilkendegav, at de havde til hensigt at forsvare dem med næb og klør, hvilket jeg aldeles ikke følte mig kaldet til at udfordre dem til, selv ikke for familierenommeets skyld.

Caspar Borch
(s' 37).

Sorø-elever på Londontur

Fra d. 27.-3. til d. 5.-4. var 24 elever fra 2. g matematisk på kombineret ekskursion og ferie i London. Lektor Andersen havde arrangeret turen, der var en stor succes. For deltagerne betød det feriemæssige vel nok mest. Følelsen af at stå i en storby blandt »helt fremmede« er altid spændende og ny, og London var et meget charmerende og interessant bekendtskab, der gerne måtte have været meget længere.

I sin egenskab af fysik- og kemilærer havde hr. Andersen arrangeret besøg på Greenwich Observatory, South Kensington Science Museum og BP's raffinaderi i Kent. Desuden så vi Eton, Windsor, det fra TV så kendte Stonehenge, Cambridge, Salisbury og Canterbury. Vi kom rundt i bus, og til tider kunne det være anstrengende at rumle 6-10 timer i venstre side af de engelske veje. De fleste af udflugtsmålene opvejede dog dette, især var besøget hos BP fantastisk. Windsor og Stonehenge skuffede lidt.

Byen London må stå som nr. 1, selv om et vist flokinstinkt forhindrede en nær kontakt med »these Englishmen«. Vores tid i byen var også temmelig begrænset, men vi nåede da at se de mest berømte steder, bl. a. fik mange af os en stor oplevelse på »Tate Gallery« og »National Art Gallery«. Der kunne man såmænd nemt have tilbragt en uge.

På samtlige deltageres vegne vil jeg gerne udtrykke en tak for den økonomiske støtte, som Soransk Samfund har ydet. Det har dermed medvirket til at skaffe 24 elever en meget stor oplevelse. Tak!

Nils Boesen.

Soraner-cricket

Maj 1969

1. Hæderstegnene for 1968.

Ved SORANERNE's årsfest den første

lørdag i marts blev klubbens insignier udtrukket således:

Sølvknappen gik denne gang til J. L. Warrer – ikke fordi Warrer formentlig er landets bedste virkelige old-boy-spiller, men først og fremmest fordi han utrætteligt og i sin hele væremåde overfor såvel de yngste som de ældste fellow-cricketers har givet et lysende eksempel på, hvorledes man kan være sin klub en god mand.

Sølvbægeret fandt påny – og det med rette – hvile på Frank Pearson's hylde. Mon vi ikke snart skal have andre kriterier for uddelingen af dette tegn?

Gærdet, der gives for enkeltstående fantasipræstationer, blev halveret og delt mellem Georg Olsen for sine matchvindende 56 n.o. mod AB og Hans Rasmussen for 2 guldrandede bowleranalyser 7 for 31 mod Skanderborg og 4 for 28 og en forstuvet arm mod ÅB.

Fidusen – af en eller anden mærkelig grund det hæderstegn – for det er det! – der hvert år er flest kandidater til og samtidig det tegn, der er næsten umuligt at placere det helt rigtige sted. For 1968 blev den hjemført af Frank Damkier og med Georg Olsen og S. O. Petersen som nærmeste og egentlig fuldt jævnbyrdige konkurrenter. Men vi har jo indtil videre kun én eneste fidus at uddele til en primus inter pares!

2. Får soranerne et DM - i damekriket?

Ingen skal komme og sige, at vore døtre, veninder, kærester eller hustruer har spildt tiden i stole og bænke den endeløse række af lør- og søndage, de gennem årene har tilbragt som tilskuere til vore præstationer på ærens grønne

mark. Som ubesejrede af andre kvindehold stormer SORANER-DAMER-I hastigt videre mod det forlængst satte mål – et DM for damer!

Foreløbig er det i år gået ud over Ringsteds blytunge amazoner, der i deres innings måtte nøjes med ca. 16 p. for 11 g. mod vore damers omkring 25 p. for de sædvanlige 10 g., (der var vist lidt valne fingre i regnskabsteltet, men det var også næsten frostvejr på denne St. Bededag!). Damernes pokal – fingerbøllet – blev fortjent uddelt til Trine Kjær, der den dag var det halve damehold både som gærdespiller og bowler. Hvem mon tør møde SOR-DAM-I?

3. Pokalturneringen.

Ringsted I – SORANER I. Generalprøve på dette pokalopgør gennemførtes trods julevejret efter samme dags hovedbegivenhed, den føromtalte damekamp, og endte vistnok også med en sejr til soranerne.

Det gjorde derimod den rigtige pokalkamp, der udkæmpedes små 48 timer senere, ikke. De to hold endte med samme score – 108 p. –, men Ringsteds handicap på 15 p. efter reglementet afgjorde den begivenhed. Værd at nævne kun, at Frank Pearson kunne score 49 p. eller næsten halvdelen af soranernes beskedne total.

SORANER II - KB I måtte på grund af daglangt regnvejr udsættes til en bedre dag. KB'erne var vist lidt skuffede. For en gangs skyld kunne de mønstre allerstærkeste hold med flere fhv. internationale spillere. Nu vil man i KBs pejse-sal gerne have andet at tale om end den søndag sidste år, hvor KB'erne måtte

hjemføre en pokalsæk med venlig hil-
sen fra SORANER II!

4.

Til turneringen er - foreløbig - tilmeldt
3 SORANER-herrehold! Tilvæksten SO-
RANER III mener sig mange og stærke
nok til at stille op mod en række slet
ikke ringe sekundahold fra København
og Sjælland.

Man kan ikke lade være med at min-
des hverveplakaten fra krigens tid på
de engelske plankeværker, hvor en ma-
nende pegefinger siger: »NU ER DER
OGSÅ BRUG FOR DIG!!!«

ARNS.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende
kammerater, der har fødselsdag i juni:

1. Mr. *Svend Frandsen* (f. 1899), 809
Capital st, Vallejo California 94590,
U.S.A.
2. Fuldmægtig ,cand. jur. *Flemming
Lerche* (f. 1919), Kvædevej 76 st.,
2830 Virum.
3. Købmand *P. H. Kaalund* (f. 1909),
4470 Svebølle.
6. *Peder Brix* (f. 1889), 5449 Hender-
son Street, Chicago, J. L. L., U.S.A.
8. Brillioptiker *Otto Mæhl* (f. 1919),
Kordilgade 55, 4400 Kalundborg.
10. Fuldmægtig *Erik Christiansen* (f.
1909), Holmevej 43, 2830 Virum.
11. *Lauge Prip-Olsen* (f. 1889), Villa
Granly, Ostrup pr. 9510 Arden.
13. Ekspeditionssekretær, cand. jur.
Ejler Hammer (f. 1889), Rudegårds-
allé 6, 2840 Holte.
15. Disponent *Knud Brohm* (f. 1894),
Lillehave 22, 6450 Fynshav, Als.
15. *Henning Thorkilsen* (f. 1909), Bal-
strupvej 32, 4100 Ringsted.

21. *Ole Alban Knudsen* (f. 1909), Pon-
toppidangade 30, 8000 Aarhus C.
21. Overlærer *Bjørn Aage Wilhelmsen*
(f. 1909), 5610 Assens.
23. Oberstløjtnant *A. G. R. Oppermann*
(f. 1889), Nordvestvej 5 C, 4300 Hol-
bæk.
23. Provisor, cand. pharm, *Poul A. H.
Gemzøe* (f. 1894), Østbanegade 47,
2100 Kbhvn. Ø.
28. Fru *Ingeborg Porsdal*, f. Topp (f.
1894), Elledalen 21, 2800 Lyngby.
30. Direktør *Helge Friis*, (f. 1889), Lon-
don.

*

Under 10. april er højesteretssagfører
Jonas Bruun (s. '29), København, R. af
Dbg., udnævnt til ridder af 1. grad af
Dannebrogordenen.

*

H. H. Hollesen (s. '46), administrerende
direktør for *H. Hollesens Fabrikker A/S*,
er blevet medlem af bestyrelsen for det
nydannede *Paul Bersøe & Søn, A/S*, ejet
af *Paul Bergsøes Fond*. (April 1969).

*

Karsten Gross (s. '48), tidligere ansat i
OTA A/S, er fra 1. april ansat som pro-
duktgruppechef i *Skandinavisk Henkel
A/S*.

*

Stor hæder til gl. soraner:

Chr. Kiilsgaard (s. '08), der i umindelige
tider har virket som tandlægt i Rudkø-
bing, nyder den sjældne ære, i levende
live at få opkaldt en gade efter sig.
Rudkøbings kommunalbestyrelse har be-
sluttet at kalde en ny vej »*Chr. Kiils-
gaards Vej*«, og der er vist ikke mange
soranere og slet ingen tandlæger, der
har oplevet sligt. Grunden hertil er nu
ikke, at *Chr. Kiilsgaard* gennem de man-
ge år har følt *Rudkøbings* borgere på
tænderne, det er en påskønnelse af hans
kæmpearbejde som byhistoriker: En
lang række værker, alle baserede på in-
tenst arkivalisk studium, vidner herom.
Chr. Kiilsgaard nyder, nu da han har
opnået en ærværdig alder (han bliver 80
senere hen på året), at sidde i sin stue
og studere sin bys historie.

Udstillinger:

Kunstmuseet i Sorø åbnede den 26. april en udstilling af maleren *Siegfred Neuhaus'* arbejder. Siegfred Neuhaus, 1879-1955, var som bekendt tegnelærer ved Sorø Akademi 1915-49. Udstillingen sluttede 8. juni.

Sølvsmed *K. Holst Andersen* (s. 54) vinder mere og mere terræn med sine skulpturelle kobberarbejder i vert-de-gris.

For ikke lang tid siden havde han en udstilling i Aarhus; denne gang gøres et fremstød i Sverige med en udstilling i Stockholm i dagene 25. april - 7. maj.

*

Sport:

Soranske sejre i gymnastik:

Sorø Akademis skoles A-hold i gymnastik vandt overraskende den 11. april over et gymnastikhold, der var kombineret fra fire engelske kostskoler, hver af nogenlunde samme størrelsesorden som Sorø Akademis skole. Herlufsholm kostskole, som også deltog i matchen, blev nr. 3.

Sorø Akademis samlede resultat for de fire øvelser i ringe, hest, barre og gulv blev 28,54 points. Det engelske hold opnåede 27,79 points og herlovianerne 26,06.

*

Sorø Akademis skole vandt den 17. april en gymnastikmatch for 1. real mellem Haslev, Herlufsholm og Sorø. Matchen foregik i Sorø Akademis gymnastiksal, og der var spænding til det sidste om resultatet. Sorø havde for de fem øvelser 33,76 points, Haslev 33,63 og Herlufsholm 29,91 points. Soranerne sikrede sig deres andel i den udsatte pokal, som Herlufsholm og Haslev har hver en andel i.

*

Fodbold-pokalkamp:

Fodboldkampen mellem de to tophold i kostskolernes pokalturnering d. 1.. april på Flomabanen blev ikke det spændende

opgør, man havde set frem til, da Sorø Akademi og Stenhus mødtes på Sorøernes opvisningsbane. Dertil var hjemmeholdet for godt spillende. Faktisk var der kun tale om egentlig kamp i de første 20 minutter.

Soranerne blev sat i gang af et mål på et straffespark ved anføreren, Ole Vinther, og derefter rullede akademisternes angrebsmaskine. Med dejligt spil på de to fløje udspillede Stenhus' forsvaret, og det stod 4-0 ved pausen. Da Stenhus senere kritiserede dommeren for nogle tvivlsomme kendelser, gik holdet helt i opløsning. To af Stenhus' spillere fik marchordre på grund af dårlig opførsel. Sorø Akademi's sejr blev 9-0.

*

100 års jubilæum:

Den 22. april havde Marie Kruses skole på Frederiksberg bestået i 100 år. I en fire værelses lejlighed på Vesterbrogade åbnede Marie Kruse (1842-1923) et pigeinstitut, det blev hurtigt for trangt, 10 år senere flyttede man til Absalonsgade, og 1889 drog man ind i bygningen i Frederiksberg Allé 16.

Det var en streng skole, hvor man lærte anstand. Marie Kruse inspicerede, ledsaget af en stor Sct. Bernhardshund, og i en karakterbog påtaltes det, at en elev »tager to trappetrin ad gangen«.

Marie Kruse efterfulgtes som rektor af Laura Jensen (1870-1953), der hver morgen med et nik og et håndtryk hilste hver elev. Mange ældre soranere vil huske den smukke kvinde med det hvide hår, den brune lød og de strålende øjne. Hun ferierede nemlig ofte i Sorø hos sin gode veninde, Annette Kaysen, lederen af en navnkundig pøgeskole, og hun henlevede sine sidste år i Sorø. Den nuværende rektor, *Johan Clausen*, student fra Sorø 1924, blev 1931 lærer ved skolen, 1933 adjunkt og rektor 1938. En gammel elev omtaler ham som en stor, mild mand - og sikkert er det, at han er meget afholdt. 1943 kom de første drenge inden for murerne, til det første

skolebal, men først fra 1965 optoges drenge i skolens klasser. Jubilæet markeredes med forskellige festligheder og ved udsendelsen af et smukt og lødigt festskrift. – I den nuværende bygning kniber det med pladsen, så i løbet af nogle år flyttes den muligvis til Farum.

*

Under 15. april 1969 er formand for S sammenslutningen af automobil-fabrikker og importører, direktør, civilingeniør *Chr. Mourier* (s. '36) udnævnt til ridder af Dannebrogordenen.

*

75 år

Fhv. økonomiinspektør ved Sorø Akademi *K. K. Corneliussen*, Sorø, fyldte d. 28. april 75 år. Han stammer fra Fyn. Efter at være begyndt på en militær løbebane brød han af for at blive økonomiinspektør ved Sorø Akademi i 1922. I 42 år beklædte han denne stilling. Han trak sig tilbage som 70 årig. *Corneliussen* tog aktivt del i det politiske liv. I mange år var han medlem af Sorø Landsogns Sogneråd, og han har desuden været formand for de konservative foreninger i Sorø Amt samt medlem af Det konservative Folkepartis hovedbestyrelse – også inden for foreningslivet var *Corneliussen* aktiv, han beklædte flere tillidsposter i forskellige af Sorø's foreninger. Nu nyder han sit otium i Sorø og er hver dag på lange spadsereture i byens smukke omegn.

*

Direktør *H. Green-Andersen* (s. '30), der hidtil har været administrerende direktør for A/S Schiønning & Arvé, fratrådte med udgangen af marts denne stilling og har købt Arro Plastic A/S i Lundby ved Vordingborg. Direktør *Green-Andersen* vil gå ind i en virksomhed, der helt og holdent har plasticproduktion; han agter at fortsætte udbygningen og moderniseringen af fabrikken samt forøge eksporten, som endnu er beskedent.

Dødsfald

Tandlæge Otto Schmedes

* 8. januar 1883 – † 5. maj 1969

86 år gammel døde tandlæge *Otto Schmedes* den 5. maj. Hans fader *H. O. J. Schmedes*, 1848–99, student fra Sorø 1866, var distriktslæge på Grønland, senere på Fejø, i Sæby og sidst i Hammel. *Otto Schmedes* mor, *Hilda Juhl*, var født 1854 og døde 1940.

Otto Schmedes kom på Sorø 1895, tog 1901 studentereksamen (sp. h), juni 1910 tandlægeeksamen, gjorde indtil 1914 tjeneste som assistent og vikar, hvorefter han i over et halvt århundrede havde egen praksis i København. 1919–20 studerede han ved universitetet i Philadelphia og blev dér i juni 1920 Dr. of Dental Surgery. *Otto Schmedes* var solid og dygtig i sit fag, menneskeligt fin og gammeldags kultiveret – det hørte til hans slægtled.

Hans to brødre var begge soranere: *Hugo Schmedes*, 1880–1965, IV 1898, havde en højt betroet stilling som oversignalingeniør ved Statsbanerne (se Sor. Bl. 1965: 104), *Holger Schmedes* 1886–1946, s. 1904, var kredslæge i Brædstrup (se om ham og talrige andre medlemmer af slægten, der også var soranere, Sor. Bl. 1946: 64).

P. Sch.

SORANERBLADET: REDAKTION

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor *P. Schjærrff* Tlf. 86 38 32 (ansvarshavende) og Algade 70, Vordingborg, overbibliotekar *C. G. Eiberling* (ulønnet medarbejder). Tlf. 511 (subs. 638).

SORANSK SAMFUND

Kasserer: Civilingeniør *S. Kamman*
Tobaksvejen 10, 2860 Søborg
Tlf. 69 11 44, giro 1710

EKSPEDITION:

Høje Gladsaxe torv 2, 2860 Søborg.
Direktør *N. E. Løgstrup*. Tlf. 69 36 83.
Fr. *Palm Greisens* bogtrykkeri, København

SOLMULD

Forbedrer jorden og giver en endnu smukkere have

Plant Deres plantejord med SOLMULD eller dyrk direkte i SOLMULD — et udsøgt jordforbedringsmiddel fra svenske højmoser. SOLMULD er den bedste havenyhed i flere år. SOLMULD er næringsberiget og er ideel til al plantning, til jordforbedring, til topdressing og til overflade dækning mod tørke og ukrudt. Også når De anlægger græsplæne sikrer SOLMULD Dem et langt bedre resultat.

SOLMULD fås trykpakket i 80 l. (med håndtag) og 180 l. plastsække.

Hasselfors Broks A.B. Sverige

Danmark: Høje Gladsaxe Torv 2 . 2860 Søborg . Telefon (01) 69 23 04

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 TW
79 KØBENHAVN V

BANKEN

for Sorø og Omegn

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

Advokat
HARALD QVIST
Landsretssagfører
Mødeberettiget for Højesteret

Frederiksberggade 25
(01) 12 32 64
Lrs. G. Tage Nielsens efft.

SVEGÅRDS BOGHANDEL SORØ

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

Sorø Akademis I. Skovdistrikt

Telf. (03) 63 01 25

Har De kakkellounen, har vi brændet

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K.
Minerva 5800

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

(03) 63 22 22

1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

SCO

KNALLERT

— til hård daglig belastning

Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt

Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes på værksteder,
garager og fabrikker overalt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres handlende

VISSINGGAARD LABORATORIUM

Vissinggaard pr. Brædstrup . Telf. (05) 75 14 14

